

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Реv 5375/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босилковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 447/19 од 08.08.2019. године, на седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 447/19 од 08.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 447/19 од 08.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 290/18 од 13.03.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиљи на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од 13.03.2019. године, као дана пресуђења до исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа па до тужбом траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 447/19 од 08.08.2019. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о тошковима поступка. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиоцима је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 29.08.2018. године тужилца је тражила накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000 евра.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић